

Håtuna-Håbo-Tibble Släkt och
Hembygdsvorskning

www.håtuna-håbo-tibble.se

forskargruppen@telia.com

Elof Norén till höger, berättar om midsommarafton på ASKE

Midsomrarna firades på Aske magasin.

Det var nästan min jobbigaste dag under året. Tidigt på midsommar-aftonen skulle magasinets hela mellanplan, som det gick att dansa på, lövas. En stor lövskrinna kördes fram - trappuppgångarna skulle se ut som riktiga alléer och i varje fönster och vid alla stolpar skulle det vara två ruskor. Tänk så gott det doftade på kvällen av allt björklövet. Och vad populärt det blev att fira midsommar däri

När greve Lewenhaupt och hans familj var vid makten var också de med och dansade naturligtvis - och alla som ville, fick komma. Men det blev så mycket folk till sist så att det blev bråk.

Mot slutet av 30-talet kom så mycket folk i bilar från alla håll och kanter och fastän magasinet var så stort blev det till sist för trångt. Gårdens folk fick ställa upp som ordningsvakter. På grevens tid var det dans två kvällar i rad, både midsommarafton och midsommardagen. Många var de som såg fram emot sommarhögtiden med stor förväntan. Ett sådant elände det blev sedan när man fick lov att börja avvisa så många. Oj, OJ OJ' Det var inte roligt. Sedan kom många på att de kunde hänvisa till mig. Vakter stod nere vid dörren för att hindra folk som inte var inbjudna från att rusa upp. Då de tillströmmande tillfrågades om vem som bjudit dem eller vem de kände sa de ofta att "Loffe" kände de.

Det är klart, tacka för det. Det var ju många som kände mig fast jag inte kände dem. Förvaltaren frågade mig en gång om jag kände hela socknar?

Jag kommer ihåg en gång under Fosfat-bolagets tid då det kom ett sällskap amerikanska turister. De frågade vad det var för strömstyrka där och sedan gick de till förvaltaren och pratade. Då de kom tillbaks hade de filmgrejor och ljudband med sig. Vi spelade och de filmade. De skulle väl ha hem det där till Amerika som minne, Jag brukar skoja ibland och säga att mina låtar kanske finns kvar i Amerika, någonstans. Det var väldigt skojigt att spela den gången och titta på de dansande. Vilka leenden paren lade upp då de dansade förbi strålkastaren och filmkameran. En del kunde ju inte dansa heller,

När Fosfatbolaget ägde Aske hade vi majstång också. På morgonen fick jag löva magasinet och sedan hjälpa till med majstången. Klockan 3 på eftermiddagen blev vi bjudna till stora festrummet på slottet, Hela bolagsledningen från huvudkontoret var där samt alla anställda. De som hade gäster fick ta med dem också,

Där brukade det bli sång av någon sångare. Vi hade en ladugårdsförman som hette Zetterkvist, som brukade ställa upp och sjunga jag tycker han sjöng lika bra som någon professionell. Sedan fick barnen saft och kakor och vi vuxna kaffe innan det var dags att tåga ner till majstången till tonerna av "Vi gå över daggstänkta berg". Sedan majstången rests var det dans kring den till klockan var 6. Alltid var det någon som var lekledare och kommenderade "Sju vackra flickor", "Skära, skära havre" eller någon av de andra danslekarna. Klockan 7 började dansen på magasinet. Dag spelade där varje år från 1918 ända tills gården såldes till Stockholms Stad (jag tror det var 1963) utom en enda gång - då var jag inkallad och låg uppe i Norrland.